

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/39/2013
Identifikačné číslo spisu: 4411010535
Dátum vydania rozhodnutia: 09.10.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Toman
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:4411010535.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. októbra 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému H. Q. , pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného H. Q. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 10. októbra 2012, sp. zn. 3 To 78/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného H. Q. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 14. júna 2012, sp. zn. 1 T 166/2011, bol obvinený H. Q. uznaný vinným zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/, § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že (spolu s obv. T. T.):

dňa 8.4.2011 v čase krátko pred 17.45 hod. v podnapitom stave prišli k pozemku rodinného domu číslo XXX, majiteľa T. X. v obci X. okres Nové Zámky a keď im tento slovne bránil vstúpiť na pozemok, obžalovaný H. Q. T. X. fyzicky napadol tak, že ho päšťou udrel do oblasti ľavého oka a následne ho kopol do hlavy, po čom obžalovaný vošli na pozemok T. X., obžalovaný H. Q. vošiel do domu, kde sa nachádzala majiteľka domu W. X. (nar. XXXX), ktorá sa uzamkla v kuchyni, avšak obžalovaný H. Q. rozbil sklenenú výplň na dverách do kuchyne, kde potom fyzicky napadol poškodenú W. X., ktorú udrel do tváre a hrudníka a potom keď z domu odchádzal, z chodby rodinného domu odcudzil mobilný telefón nezistenej značky, ktorým konaním obžalovaný H. Q. spôsobil poškodenému T. X. zranenia a to zlomeniny nosových kostí bez posunu úlomkov a pomliaždenie okolia ľavého oka s dobou liečenia a práceneschopnosti 21 dní a poškodenej W. X. zranenia a to pomliaždenie pravej strany tváre ľahkého stupňa a pomliaždenie steny hrudnej vpravo, s dobou liečenia do 7 dní bez práceneschopnosti, škodu na rozbitej sklenenej výplni pre oboch poškodených vo výške najmenej 4 € a odcudzením jedného mobilného telefónu škodu vo výške najmenej 11 €.

Okresný súd uložil obvinenému H. Q. podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 7, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák., pri zistení priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. a neexistencii okolností poľahčujúcich v zmysle § 36 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 23. apríla 2012, sp. zn. 3 T 66/12, v spojitosti s uznesením Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 13. júna 2012, sp. zn. 1 T 166/11, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodeným škodu, a to I. a.s. vo výške 78,22 eur a T. a.s. vo výške 92,52 eur.

Obvinenému T. T. súd uložil podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák., pri neexistencii okolností poľahčujúcich v zmysle § 36 Tr. zák. a pri zistení okolnosti priťažujúcej v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zák. s použitím § 54 Tr. zák. trest povinnej práce 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 55 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. obvinenému uložil povinnosť trest vykonať najneskôr do jedného roka od jeho nariadenia, osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 55 ods. 4 Tr. zák. obvinenému uložil, že ak v čase výkonu trestu povinnej práce nebude viesť riadny život alebo zavinene nevykoná práce v určenom rozsahu, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie. Krajský súd v Nitre na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a zistil, že odvolanie obvineného nie je dôvodné, preto odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený H. Q. prostredníctvom obhajcu dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolateľ vo svojom podaní poukázal na zmeny a rozpory vo výpovediach svedkov a poškodených. Podľa jeho názoru súdy nezisťovali skutočnosti a dôkazy svedčiace v jeho prospech, ktoré by preukazovali, že mobilné telefóny neodcudzil.

Súčasne dovolateľ namietol nenaplnenie subjektívnej stránky zločinu porušovania domovej slobody, nakoľko absentuje úmyselné zavinenie. Priateľka obvineného T. T. mala v dome poškodených trvalý pobyt a obvineného T. tam zavolať.

Z uvedených dôvodov obvinený dovolaciemu súdu navrhol, aby v zmysle ustanovenia § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vzhľadom na okolnosti prípadu zrušil aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Nové Zámky prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadrila okresná prokurátorka, ktorá navrhla dovolanie odmietnuť, nakoľko neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. Podľa jej názoru sa súdy nedopustili hmotnoprávnych a procesných pochybení. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa skutok stal a dopustil sa ho obvinený H. Q.. Znalci pritom u poškodených W. X. a T. X. nezistili skutočnosti spochybňujúce ich prvotné výpovede.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným H. Q. nie je dôvodné.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Nitre, ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie bolo podané na Okresnom súde Nové Zámky, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený H. Q. primárne namietal rozpornosť výpovedí poškodených, resp. svedkov, ako aj vyhodnotenie dôkazov.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní znamená teda myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán v porovnaní s množstvom, kvalitou a závažnosťou tých dôkazov, ktoré už boli vo veci vykonané.

Z uvedených dôvodov dovolaciu námietku obvineného, spočívajúcu v tvrdení, že súd nevykonala dôkazy v prospech obvineného a nesprávne sa vysporiadal s výpoveďami poškodených, považuje dovolací súd za irelevantnú. Obvinený pritom nešpecifikoval v čom mala spočívať nezákonnosť vykonaných dôkazov. Zároveň dovolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že súd pri rozhodovaní o vine obvineného H. Q. vychádzal aj z výpovede obvineného T. T., nepriameho svedka N. E., lekárskeho správ a znaleckých posudkov znalcov z odboru zdravotníctvo - traumatológia a z odboru psychiatria a psychológia.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. teda nie je daný.

Dovolaateľ ďalej namietol nesprávne právne posúdený skutkový stav a nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku, keďže v jeho konaní absentoval úmysel.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrenie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. preto nemôže napĺňať ani poukaz dovolacieho súdu na to, že nebola v predmetnom konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, pričom tento vzťah nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t.j. tak, ako sa navonok prejavil v konaní páchatel'a, čo sa odzrkadľuje v skutkovej vete rozhodnutia.

Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. potom môže byť už len nesprávne posúdenie takto ustáleného skutku súdmi prvého a druhého stupňa v skutkovej vete ich rozhodnutia, ktorú však dovolací súd nemôže nijako dopĺňať alebo meniť.

Dovolací súd je preto viazaný zistením skutkového stavu veci, ako ho zistil a ustálil okresný súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený H. Q. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/, § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., zo spáchania ktorých bol obvinený uznaný vinným.

Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu, ani absenciu preukázania subjektívnej stránky trestného činu a na základe toho vyvodzovať nesprávnu kvalifikáciu skutku. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda nie je daný.

Z uvedeného je zjavné, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného H. Q. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.